

El Museu Picasso dedica una gran retrospectiva a Joaquim Torres-García

L'exposició, que es pot veure fins a l'11 d'abril del 2004, aplega 307 obres de l'artista i teòric de l'art i incideix especialment en els anys que va passar a Catalunya, entre el 1891 i el 1920. Figura clau del noucentisme, va fer un tomb avantguardista, amb l'exaltació de l'individualisme.

El Museu Picasso de Barcelona obre la temporada amb una gran exposició dedicada a Joaquim Torres-García, que posarà l'èmfasi en el període català de l'artista, el que va del 1891 al 1920. La mostra, que s'inaugura el 25 de novembre, estarà oberta fins a l'11 d'abril del 2004.

El museu aplega 307 obres i una destacada selecció de documents. Picasso i Torres-García coincideixen en el fet que tots dos tenen com a punt de partida els ambients artístics barcelonins de la fi de segle.

Una àmplia representació dels grans murals noucentistes que Torres-García va crear per a la residència del baró de Rialp; els projectes per al saló Sant Jordi de l'actual Palau de la Generalitat; els murals per a la lluernia de la seva residència de Mon Repòs, a Terrassa; les petites joguines i construccions de fusta pintada amb què va fusionar art i pedagogia; les obres vibracionistes que mostren la Barcelona i la Nova York dels anys vint, ciutats modernes on gratacels, tramvies, vaixells i automòbils conviuen amb l'anar i venir de la gent, i sobretot, el constructivisme, estil artístic que ell mateix va idear i defensar: tots els vessants artístics de Torres-García són presents al recull que el Museu Picasso ha concebut, sota el comissariat d'Emmanuel

Torres-García va interessar-se per Nova York, model de ciutat moderna. Port de Nova York s'exposa al Picasso.

Guigon, conservador en cap del Museu d'Art Modern i Contemporani d'Estrasburg.

L'exposició també recordarà el Torres-García teòric de l'individualisme i d'un noucentisme relacionat amb les estètiques europees més avançades. Com recorda Maria Teresa Ocaña en el catàleg, l'artista uruguaià va propugnar un clas-

sicisme mediterrani català, inspirat en l'art de Puvis de Chavannes, que filtra una visió renovadora de la tradició clàssica assentada en un ideal estètic i equilibrat de la modernitat, que es convertiria en el substrat de tota l'obra de l'artista.

El setembre del 1913 apareix un llibre de Torres-García imprès a Girona per l'editorial Rafael Masó, *Notes sobre art*, recull de textos sobre temes estètics publicats a la premsa, en especial a *La Veu de Catalunya*, llibre força ben acollit per la crítica i que és el primer de la llarga sèrie de textos del pintor. El llibre resumeix l'evolució del pintor des que va fer les seves primeres armes en la il·lustració a Barcelona durant l'època del modernisme.

D'altra banda, el Museu Picasso ofereix una àmplia selecció d'obres de l'evolució posterior de l'artista i es fa èmfasi en la seva adhesió als principals grups representants de l'abstracció al París anterior a la Segona Guerra Mundial, entre el 1926 i 1932.

Torres-García figura entre els fundadors de grups abstractes, al costat de Kandinsky i Arp.

Per a Emmanuel Guigon, les obres de Torres-García constitueixen un elogi constant de l'energia.

Lluís Sanyes